

Sociální praxe 12. ročníku
Měsíc v Irsku

Jmenuji se Vojtěch Cink a měsíc jsem pracoval v irském městě Cork ve společnosti Togher Family Centre. Tuto příležitost mi poskytla škola, kde studuji (Waldorfská základní a střední škola Semily, příspěvková organizace) a projekt Evropské unie jménem Erasmus+.

Jak jsem se již zmínil, pracoval jsem ve společnosti Togher Family Centre, což je centrum, ve kterém se nachází zařízení obdobné našim jeslím, klasickou školku a odpolední klub, kde si děti dělají své úkoly do školy společně s pomocí učitelů. Já jsem konkrétně pracoval v mateřské školce. Jedná se o ne moc velkou budovu se třemi třídami, kuchyní, kancelářemi a dvorkem, kde si děti mohou hrát. Mou stručnou náplní bylo na děti dohlížet, pomáhat jim a hrát si s nimi. Tyto tři body vedou k jednomu a tomu nejdůležitějšímu - k interakci s dětmi, která je podle filozofie TFC to nejpodstatnější.

Co se týče programu jednotlivých dnů, tak mou každodenní náplní byla rutina začínající v devět hodin ráno. Ihned jsem se přivítal jak s dětmi, tak s učiteli a přisednul k nim ke stolu. Dále bylo na programu vybírání takzvaného pomocníka, kdy se vybralo jedno náhodné dítě, které ten den mělo za úkol pomáhat učitelům, ráno s nimi zkontrolovat zavřená vrátka dvorku a jestli je vhodný den na to jít ven, poté pomocník vyhledával časy hraní a uklízení. Poté jsme šli s dětmi na dvacet minut na dvorek a po návratu následoval čas hraní. Děti měly asi dvě hodiny na to si hrát ve čtyřech možných sekcích školky. Když skončil čas hraní, byl vyhlášený tzv. čas uklízení a všichni bez výjimky měli povinnost se do úklidu zapojit. Po skončení úklidu nastal oběd a po obědě si děti daly židle do kruhu, kde se povídaly příběhy, hrály hry a četly pohádky, dokud si pro ně nepřišli rodiče.

V průběhu této praxe jsem měl příležitost přiučit se v oboru pedagogiky a praktickém přístupu k dětem. Jelikož ve školce byly i děti se speciálními potřebami, mé znalosti byly i o malou část rozšířeny ve SP, tedy ve speciální pedagogice. Co se týče mých poznatků, tak je nutno zmínit, že Irské školství a školky funguje mnohem více podle řádu a disciplinovaně, než u nás. Kromě praktických dovedností v oboru pedagogiky jsem na praxi měl možnost se zlepšit v anglickém jazyku, kde díky neustálému poslechu a konverzacím se zlepšila moje bystrost a pochytávání anglického jazyka, stejně tak má orientace jazyka v rozhovorech.

V Irsku jsem byl ubytovaný v hostující rodině a jejich domě. Jednalo se o vilu z Viktoriánského období, která byla sto let stará. Byl to krásný dům. Bydleli zde rodiče, pět dětí, španělský student po dobu jednoho roku a já společně se spolužákem z lycea. Režim v rodině byl velmi volný, což mi vyhovovalo. Co se týče stravy, tak jsme dostávali snídani, svačinu a večeři, přičemž snídaně byly cereálie, svačina toast a k večeři jedno z jejich klasických všedních jídel.

Ve volném čase jsem byl především sám se sebou a prozkoumával okolí, popřípadě se spolužáky, se kterými jsme se vypravovali na výlety za poznáním irské přírody.

Ze samotného grantu jsem měl hrazeno ubytování, letenky, cestování do práce, po městě a po okolí a stravu. Před stáží proběhly přípravné kurzy, které nebyly od věci, ale mně osobně moc nedaly, ale věřím, že mým spolužákům ano.

Po zhodnocení všech plusů i mínusů jsem došel k závěru, že na plusech ani mínusech nezáleží. Jediné, na čem opravdu záleží, je prožití samotné zkušenosti a já jsem velice vděčný, že jsem měl možnost ji prožít.



